

Historie kraslického souboru

Historie ochotníků v Kraslicích, sdružených pod názvem Divadelní klub Kraslice, sahá až do roku 1959, s mnoha členy a velkou aktivitou. Ještě v roce 1994 zaznamenal Divadelní klub velký úspěch s hudebním představením **Černošský pánbůh a pání Izraelité** na krajské přehlídce v Horažďovicích s postupem na celostátní přehlídku v Třebíči. Divadelní klub fungoval v počtu 16 členů se čtyřmi režiséry a pěti zakládajícími členy. V divokém porevolučním čase, po pronajímání Domu kultury soukromníkům, kdy se na jevišti hrál pink ponk a v zákulisí byly uskladněny stroje, ochotníci přišli o zázemí a prostor pro zkoušení. Po mnoha stěhování z nevyhovujících prostor do ještě horších, začal masivní odliv členů, ať už ze zdravotních důvodů, stěhování za práci mimo region nebo z otrávenosti nastalým stavem. Ono neustále přeobsazovat hru, která se teprve zkouší, není legrace. A tak v roce 2001 posledních 9 členů založilo Divadelní soubor Trosky Kraslice, kdy zvolený název smutně vypovídal o náladě a frustraci v souboru, která ale bohužel ještě neměla mít konce. V roce 2003 DS Trosky ještě uváděl pohádku Čertovy zlaté vlasy v režii Aleny Vyšehradské, která na přehlídce Radnický dráček získala 2 ceny za herecké výkony a cenu diváka, o rok později měl však soubor pouhé 4 členy, bez režiséra, bez vize. Naštěstí se dlouholetá členka Jana Kocifajová vzepřela osudu a podařilo se jí oslovit a přemluvit zakládajícího člena ochotníků a režiséra, Stanislava Sajdla, aby DS Trosky pomohl opět nastartovat. To už měl soubor znovu v Domě kultury pronajaté prostory od města Kraslice, což bylo zásadní také pro návrat několika bývalých herců, a v roce 2007 jsme s crazy komedií Rukojmí nabyli ztracenou chuť do práce. Přelomovým představením pro DS Trosky bylo provedení dramatu Zlomatka, kdy si Stanislav Sajdl troufl na velmi kontroverzní téma homosexuality a dal hercům Janě Kocifajové a Miroslavu Novému bohatý prostor pro herecké vyjádření názoru k tématu hry. Toto zpracování v roce 2009 na krajské přehlídce v Horažďovicích získalo dvě ceny za herecké výkony a cenu za režii. Ale jak to bývá v životě, po úspěchu přijde pád. Stanislav Sajdl musel ze zdravotních důvodů ochotníky opustit a my se znovu ocitli bez režiséra. K tomu následoval odchod několika členů za práci a zůstali jsme zase jen čtyři, Václav Vávra, Jana Kocifajová, Miroslav Lešek a Pavlína Rösnerová. Následovala tvůrčí pauza do roku 2012, kdy jsme se poprvé v historii pokusili o scénické čtení. Byla to existenciální hra básnířky Kateřiny Rudčenkové Zpacifikovaná, kterou zrežirovala Pavlína Rösnerová s pomocí Jany Kocifajové. Hra se sice uvedla pouze několikrát, ale zato jsme zjistili, že nám společné tvoření vyhovuje a vrhli se na další představení Královny autorů Doležalová + Vencel. Režii si vzal na starost Miroslav Lešek, který se do té doby věnoval technice, a dramaturgii Pavlína Rösnerová. V obsazení Jana Kocifajová, Miroslava Bíbová a Pavlína Rösnerová jsme pilně zkoušeli, ale stále tomu něco chybělo. Ten chybějící pohled přinesl nový člen souboru Josef Beran ze Sokolova, který nám pomohl představení dotáhnout do zdárného konce. Královny měly nejvíce odehraných repríz – 13 během roku a půl. Představení se neustále vyvíjelo, což nás nesmírně bavilo. V roce 2014 na krajské

přehlídce v Horažďovicích Královny získaly 3 ceny za herecké výkony a cenu diváka. Josef Beran do našeho souboru přinesl i svá autorská představení. Pod jeho režii jsme v roce 2015 uvedli úspěšnou pohádku Jak vysloužilá zvířátka napravila loupežníky a v roce 2016 autorskou historickou hru na motivy knihy Zdeňka Mahlera Král a lazebnice. V té době nás bylo 11 členů. Po odchodu Josefa Berana jsme sice začali zkoušet novou hru, ale lidé si opět z existenčních důvodů dali pauzu, a tak jsme se zaměřili alespoň na pásma k různým příležitostem – Noc s Andersenem, Cesta do Emauz, Živý Betlém a pomoc při kulturních akcích našeho města. Následovala Covid pauza, při které byla souboru zasazená velká rána. Do divadelního nebe odešel principál Václav Vávra, po kterém zůstala stále nezhojená jizva. V roce 2022 jsme začali zkoušet hru Viliama Klimáčka Odvrácená strana Měsíce, jejíž premiéru uvádíme 1. března 2024.

Pavlína Rösnerová, 26. 2. 2024